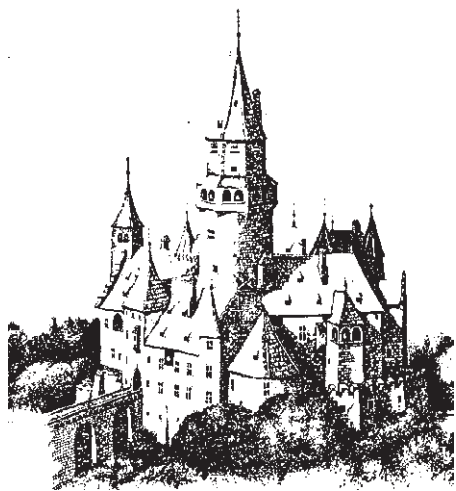

Bouzovské noviny

říjen 2015

č. 5/2015

Víte že ...

- ve spolupráci s p. Jiřím Ženožičkou se opravuje 13 studánek, které jsou na území obce
- do 1. třídy Základní školy v Bouzově nastoupilo 8 žáků
- za velkého zájmu návštěvníků proběhly v měsíci srpnu dvě akce „Moravské hrady“ a „Balony nad Bouzovem“
- po získání dotace Ministerstva pro místní rozvoj se buduje zázemí pro pořádání různých akcí v Olešnicích a opravuje kaplička na Dolech
- další dotace byla získána ze SFŽP na osazení valu, který vznikl mezi rodinnou zástavbou a sportovním areálem v Bouzově
- byly opraveny fasády na úpravě vody v Bouzově a Olešnicích, na hasičské zbrojnici ve Hvozdečku, veřejných WC a dvoře OÚ
- došlo k úpravě prostor přístřešku u šaten v Bouzově
- v souvislosti se získáním dotace z Ministerstva průmyslu a obchodu bude provedena výměna světel veřejného osvětlení v místních částech Doly, Hvozdečko, Kovářov, Obectov, Podolí a ve Svojanově

UPOZORNĚNÍ

1/ Připomínáme možnost zasílání aktualit = změnu ordinace lékařů, novinky z obecního úřadu apod., formou zasílání SMS zpráv. Přihlásit se můžete přímo na webových stránkách obce nebo na obecním úřadu.

2/ Oční lékařka MUDr. Marie Fryšáková, CSc. oznamuje, že dnem 1. listopadu 2015 bude ukončena činnost oční ordinace ve Zdravotním středisku v Bouzově. Na požádání vystaví výpis z dokumentace. Tel. Bouzov: 732 478 129, Olomouc: 585 411 630

3/ Praktický lékař MUDr. Jaroslav Čampiř zahájil od 1. října 2015 pravidelné očkování proti chřipce.

4/ Při kontrole úhrady poplatků bylo zjištěno, že stále nemají všichni občané uhrazen poplatek za odvoz TDO, poplatek za psa, pronájem pozemků a odvoz odpadů podnikatelé.

SDĚLENÍ

- 1/ Dne 28. 10. 2015 od 11. hod. se uskuteční den otevřených dveří nově vybudovaného multifunkčního sportovního areálu v Bouzově. Zveme všechny občany, aby si přišli prohlédnout komplex sportoviště, kde si najdou své místo pro sportovní aktivity všechny věkové kategorie. Občerstvení zajištěno.
- 2/ Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 30. 9. 2015 odsouhlasilo mimo jiné i pořízení změny č. 2 územního plánu obce. Vyzýváme všechny občany mající potřebu na ÚP obce něco změnit, aby v termínu do 30. 11. 2015 své podněty zaslali písemně na OÚ Bouzov. Stávající územní plán je zveřejněn na webových stránkách obce.
- 3/ Nežadřitelně se blíží vánoční čas. Zveme všechny občany na už tradiční adventní setkání u vánočního stromu na náměstí v Bouzově. Setkání budou v následujících termínech vždy od 14.00 hodin.
 - 28. 11. SDH Bouzov
 - 05. 12. TJ Sokol Bouzov
 - 12. 12. Základní škola
 - 19. 12. Myslivecké sdružení Kozov

PODĚKOVÁNÍ

1/ Obec touto cestou děkuje všem, kteří se podíleli na organizaci akce „Moravské hrady“ která se konala 14. – 15. srpna 2015 v Bouzově. Především však okrsku SDH, který se tohoto úkolu zhostil na jedničku. Vzhledem k teplému a suchému počasí nebylo pořadatelům co závidět. Máme zato, že se konečně vybrala vhodná lokalita na pořádání takto rozsáhlých akcí, které jsou navštěvovány několika tisíci návštěvníky. Ve spolupráci s a.s. Úsovsko došlo k zatravnění pozemků nad úpravou vody. I ohlasy z řad návštěvníků jsou velmi pozitivní.

2/ Římskokatolická farnost v Bouzově děkuje všem občanům, kteří přispívají na hodové mše svaté. Finanční prostředky budou využity na údržbu a opravy kostelů.

Za farnost: Ženožička Jiří

ZPRÁVY Z BOUZOVSKÉ FARNOSTI

Vážení spoluobčané,

blíží se čas Dušiček a tak již nyní přinášíme pořad bohoslužeb a pobožností na tyto svátky:

Den	Svátek	Hod.	Místo konání
Neděle 1. 11. 2015	Slavnost Všech svatých	9:15	Farní kostel sv. Gotharda
		15:30	Hřbitovní kostel sv. Máří Magdaleny
Pondělí 2. 11. 2015	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18:00	Hřbitovní kostel sv. Máří Magdaleny

Bouzovská farnost ve spolupráci s **Obecním úřadem** srdečně zvou vás děti i rodiče na

SETKÁNÍ SE SVATÝM MIKULÁŠEM,

které se uskuteční v neděli 6. prosince tradičně v kostele sv. Gotharda.

9:15 - mše svatá

10:00 - Mikulášská nadílka

LISTOPAD

Paní Beštová Marie	Kozov
Paní Holušová Miloslava	Kadeřín
Pan Kukrle František	Hvozdečko
Pan Nosek Miroslav	Bouzov
Paní Nosková Dobromila	Bouzov
Paní Pokusová Martina	Olešnice
Pan Rec Vlastislav	Bouzov
Paní Slouková Marie	Blažov
Paní Štěpánková Margita	Bouzov
Paní Zápčalová Libuše	Bezděkov
Paní Zapletalová Marta	Hvozdečko
Paní Zatloukalová Věra	Olešnice
Paní Zavadilová Vlastimila	Jeřmaň

PROSINEC

Pan Borovička Jaroslav	Obectov
Pan Drozd Lubomír	Kozov
Paní Fellnerová Jindřiška	Bezděkov
Paní Fišarová Ivana	Podolí
Paní Kamlerová Jiřina	Bouzov
Pan Kolavík Stanislav	Olešnice
Paní Krylová Anna	Bouzov
Pan Navrátil Narcis	Bouzov
Pan Podsklan Anton	Bouzov
Pan Štamberg Jan	Bouzov
Paní Šťastná Karla	Bouzov
Paní Tomková Zuzana	Bouzov
Pan Vymětal Petr	Jeřmaň
Pan Wagner Jan	Podolí

FURKA – ELEKTRO s.r.o.

nabízí volná místa na pozici: dělník/ce pro zapojování a vkládání statorových svazků el. motoru

Nástup: IHNE

Pracoviště: Kozov – obec Bouzov .

Vzdělání: základní, příp. výuční list.

Proškolení zajistíme.

Požadavky: spolehlivost, flexibilita, ochota učit se novým věcem, ranní směna.

Kontakt: Furka Josef
mob: 603 366 757
email: josef.furka@seznam.cz
tel. Kozov - 587 408 795

KOMINICTVÍ DANIEL NEHYBA

revizní technik spalínových cest

Mohelnice, Družstevní 276/15

nabízí provedení kontroly spalínové cesty povinné podle Nařízení vlády 91/2010.

Zájemci se mohou přihlásit na OÚ Bouzov

tel. č. 585 346 207, příp. na adrese:

podatelna@obec-bouzov.cz

nebo na tel. č. 773 580 830

PROVOZ KLUBOVÉHO ZAŘÍZENÍ KOZOV

říjen 2015 – červen 2016

čtvrtek	17.00 – 21.00 hod.
pátek	17.00 – 23.00 hod.
sobota	17.00 – 23.00 hod.

Možnost hrát kulečník (karambol), šipky, zajištění občerstvení.

Kontakt: 603 366 757

Z DĚJIN BOUZOVSKÉHO HRADU

48. Bouzovsko na sklonku 17. století

V srpnových Bouzovských novinách jsme se seznámili s novou bouzovskou majitelkou Eusebií Sabinou Podstatskou z Prusinovic a jejími manželi, v dnešním pokračování si od historie bouzovského hradu a panství trochu odpočineme. Začteme se v něm do tzv. Kerneriovy kroniky, která je v současné době uložena v knihovně Národního muzea v Praze. Jde o rukopis, který byl napsán celou řadou písařů v průběhu 16. - 19. století. Nás z tohoto díla bude zajímat několik úryvků, jejichž autorem je již zmíněný Kernerius a jež se týkají našeho regionu v době, kdy byla Eusebie Sabina jen několik málo let po smrti.

O životě Mikuláše Františka Kerneria se do dnešní doby dochovalo velmi málo údajů. Víme pouze, že působil jako písař v Újezdu u Uničova, pak se stal rektorem, dnes bychom řekli ředitelem, školy ve Hnojicích u Šternberka a ke konci 17. století se přestěhoval na Bouzovsko nebo snad přímo do Bouzova. Z jeho kroniky si zde uvedeme (v částečně jazykově upravené podobě) tři události, které jeho zájem o Bouzovsko dokládají.

Zápis z roku 1686:

„Celý rok byl suchý... Na vše újma hrubá, ovoce záného, než nějakými místy něco. Škody na obilí, řepě, zelí. Zelí, množství myši jsouc, menší jedly, podhryzaly, hlávky vykousaly, podrývaly. Zelí se zkazilo a suchem zvadlé stalo, mnohé jakoby je spařil.

Jak léto suché bylo, tak podzimek suchý a mrazivý, ač sníh byl napadl 22. listopadu a 24. téhož měsíce počal tátí, však málo. V noci zase 25. přitůžilo a tak nehrubě mrzlo a teplo také nebylo, že pak nic vody nepřibývalo. Mlynáři i na hrubých vodách mletí nemohli. Co lidé i zdaleka hledající mlejnuv byli navezli, zase rozbírali a dom brátí musili. Nouze o mlejny veliká byla, že ani v městech chleba nebylo a vaření k kupování dostati se nemohlo.

My na městečku Bouzově ani v studnách vod jsme neměli. Z jedné studně velmi hluboké všichni na podzim bravše, ne mnoho majíc vody, brzo ji vybrávali a k té studni o půl noci vstávali a tak jeden před druhým vodu kradli; skoro i provaz, kradmo do domu leda kdo sobě odvázal a vzal, aby jiní nepřišli v noci a vodu nevybrali, a ten aby nezmeškal. Vybírali v tej studni dočista vodu, některé tam do studně vpouštěli, a hrnkem tam vodu vybíral a konvi neb kbel hrnkem nalíval, a tak po provaze do poslední krápe s kalem vyťahovali.

Nemoha tu v studni voda stačit, pro velikou mezi sebou tej vody nepřízeň jak vědro, tak provaz pobrali. Kdo mohl a měl čím a mohl míti bečku, pod les do luk na potok dosti daleko jezdili a odtud tam sobě vodu vozili.“

Zápis z roku 1689:

„Na Javoříčku Václav Paulus se oběsil ženě kvůli 5. února. Visel do 14. února v chlévě v svém příbytku na panství bouzovském. V noci z lože vstana v pátek na sobotu se oběsil.

Od třech let on k tomu oběšení oumysl měl. Ženu zlou, skoupou, podivnou, zlořečenou majíc, zoufal sobě z ní.

Kat skrze strop nahoru a skrze střechu díry udělal, stropem ho skrz te díry vystrčil ven, vpoli provaz mu zadrhl a tak dolů ho shodil. On na nohy padl, pak se převrátil. Kat ho na saně dolů tváří vložil a tak vždy

dolů tváří s ním zacházel. Na hranici vsi koněm za 2. zl. koupeným a hubeným, starým vezl, s dobrém vyjukaním a mrskáním v tu stranu ho vezl, v kterou stranu tváří oběšený visel. A nevezl ho žádnou cestou, museli mu v chrastině cestu prosekávati, a tamo sem po lese a chrastině ho vezl až na místo, kde hrob měl vykopaný.

A te dřeva, co vysekali v stropě, i třísky posbíral, na saně s ním vložil, všechny kuštičky i ten kus provazu – nic tam nenechal. Toho oběšeného rozsekali křížem, nejprve ruku, potom nohu křížem, hlavu, a tak ho do hrobu vházeli, saně polámali a všechno to na něj do hrobu vházeli, nic ven nenechal. Koně obuškem v čelo bil a zabil. Takový pohřeb měl.

Co se týče koně, pověděl kat tak, že aby kůň byl třeba za 30 zlatých, že nic po něm není.

Že prý by do 24 hodin zdechl – není na tu potřebu dobrého koně, že každý, by nejlepší byl, do 24 hodin zdechne.“

Třetí ukázka se sice netýká přímo Bouzovska, ale zato je, myslím, všeobecně známa. Jde o sugestivní popis konce života Kryštofa Aloise Lautnera, šumberského děkana, jedné z obětí honů na čarodějnice, hlavní postavy knihy Václava Kaplického Kladivo na čarodějnice a stejnojmenného filmu Otakara Vávry.

„Děkan šumberský, o němž napřed psáno, čarodějník, kterýž jest v Mohelnici 18. září 1686 roku zaživa spálen, moha býti toho ušetřen.

Páter Fischer, jezovita, i jiní psali mu z Holomouce, i sám biskup mu návštěví dávali, že o něm zlá pověst jde, aby své věci vzal a šel potají do Říma, že ho žádný honiti nebude, sice že bude jatý. On toho zanedbal, snad zlý duch ho těšil, že mu nic nebude.

... Nechtěli o něm kněžstvo nic povídati, hanbíc se za to, toliko že se přiznal, co jiní dělali, on že také dělal. Chtěli kněžstvo, aby byl sťatý a tak pohřbený, ale on sám ne: 'Neb jsem zasloužil zaživa býti spálen', což se také stalo.

... Když v Mohelnici seděl, tehdy vartýři na den měli po 10 krejcarech. Teprve kněžství z něho sňali, když na spálení měl veden býti. Kněží vyvedli ho do kostela a tam se s ním zavřeli. I město zavřeno býti muselo. Když kněžství z něho v kostele sňali nechavše ho jako kluka nějakého svlečeného, odevzdali ho katům; tu ho oblékli v šedý kabát.

Klidili se s ním z města k šibenici a tam ho spálili. Se zbrojným lidem, tři sta zbrojných osob ho provázelo. Stěží co Mohelnice Mohelnici jest, aby v tom městě tolik panstva kdy bylo jak tenkrát. K divadlu se mnoho panstva bylo sjelo a z daleka. V komorních vozech a také na kočářích, panstvo vysokého rodu i nižšího, a co obecného lidu.

Poslední noc kněží při něm byli a spáti mu nedali. On prý se zlými duchy se radil, ale žádný jich neviděl. Pravil jim: 'Slibovali jste mi pomáhati, pomůžtež mi nyní.' Kněží ho těšili, s ním se modlili. On řekl, co ho trápí tím říkáním a modlením, že se on sám umí modlit, aby ho nechali raději spáti.“

Tolik o několika událostech, jež se v našem kraji odehrály v 80. letech 17. století. Snažil jsem se vybrat také nějakou ukázkou optimistickou, ale jejich autor si k zapsání vybíral daleko více děje pochmurné, až tragické.

Jiří Marek

Co je nově v naší škole?

Je po prázdninách, dny se krátí, sluníčko už tolik nepálí a nám nastal nový školní rok, rok 2015/2016. Zahájili jsme ho už tradičně v Galerii v podhradí v úterý 1. září, kdy deváťáci přivítali 8 prvňáčků a předali je na starost na celý školní rok paní učitelce Světluší Najmanové.

Hned v září nás čekal velmi zajímavý pořad o Janu Husovi, s kterým jsme letos oslavili neuvěřitelných 600 let od jeho smrti. Pokoušeli jsme se přijít na kloub tomu, jaký nám zanechal odkaz a zpracovávali jsme o něm zajímavé úkoly. A už to jede, už to sviští a vedle učení se těšíme na spoustu dalších přitažlivých akcí. Ve středu 14. října pojede I. stupeň do divadla v Šumperku, na pohádku o Aládinovi. V listopadu si osmáci a deváťáci vyzkouší v testech, na jakou střední školu by se mohli hlásit, aby jim seděla na míru. Dále nás čeká výchovný koncert manželů Kocůrkových, to už je také taková dlouholetá tradice, a zapojíme se do vzdělávacího projektu etické výchovy, v které se budeme věnovat budování vztahů ve třídě a mezi kamarády.

Taky nám už začaly kroužky, takže můžeme vyplnit volný čas. V letošním roce máme na výběr keramiku, výtvarný kroužek, přírodovědecký kroužek, kroužek psaní všemi deseti, filmový klub, dramatický kroužek. Všechny kroužky vedou naše paní učitelky a pan učitel po vyučování ve škole.

Ve spolupráci se ZUŠ Litovel probíhá opět výuka hry na flétnu a klavír a jako každý rok funguje na prvním i druhém stupni reedukace - kroužek dyslektické nápravy.

V rámci vyučování si užíváme podzimní bouzovské přírody - chodíme do okolí a zpracováváme projekty do přírodovědy i výtvarky a zvládli jsme už exkurzi na hradě.

Na závěr našeho článku jako každý školní rok chceme poděkovat všem našim sponzorům, kteří sice většinou nechtějí být jmenováni, ale jejich podpory si opravdu ceníme.

Hezké podzimní dny bez plískanic Vám přejí

děti a učitelé z naší školy

www.zsbouzov.cz

MINIKNIOVNIČKA V MINIVESNÍČCE OBECTOV

Známe knihovnu Národní, vědeckou, odbornou, městskou, obecní, ale co taková miniknihovna. Tu už si jen tak někdo nedokáže představit. Je snad malou budovou, ve které je málo knih, nebo knihovna, kde jsou jenom malé knížky, nebo knihovna, kam mají pouze přístup děti, co splňují výšku do 100 centimetrů? Překvapivě je odpověď mnohem jednodušší než se zdá. Miniknihovnička, kterou máme v Obectově, je dřevěná budka s okénkem, podobná domečku, minidomečku a v ní je spousta knih, tolik, kolik se vejde do malé budky. Najdete tu knížky od Čapka až Poa, dětské knihy, ale i kuchařky, oddechové detektivky a veli-

ce napínavé romány. Myslím, že si vybere každý. Vyráběl ji velice šikovný řezbář pan Michal Veselý.

A kde nápad na to, aby se ve vesnici, kde je pouze osmdesát obyvatel, postavila miniknihovna? Na prázdninách u babičky v jižních Čechách jsem si vyrazila na výlet do Tábora. Tam na náměstí Jana Žižky, jsem objevi-

la dvě skříňky, ve kterých byly knížky a velice pěkné povídání o tom, jak si každý může půjčit knížku nebo si ji nechat, ale musí za ni donést jinou. Když jsem o knihovničce pověděla doma, zeptali se rodiče, proč ji nevytvoříme i u nás? Ano, proč ne. Začala jsem se tedy o tábořskou miniknihovničku zajímat mnohem podrobněji. Naštěstí se znám s tábořskou ředitelkou městské knihovny, která projekt zrealizovala. Dozvěděla jsem se, že nadšení knihovníci z Brna vytvořili projekt Mini.Knihovnička. Zájemce o projekt jim pošle zprávu, že by se chtěl zapojit a vytvořit něco duchaplného. Organizátoři projektu zašlou návrhy, jak by knihovnička měla vypadat, logo a desatero miniknihovničky. Jednoduché ☺ Na mně bylo už jen to, zajistit peníze a najít někoho, kdo miniknihovničku vyrobí. Obecní úřad Bouzov nám věnoval peníze na materiál a výrobu a Míša Veselý, o kterém jsem se již zmínila, knihovničku vyrobil. A 8. května přišel den D nebo spíše den pro Mk?

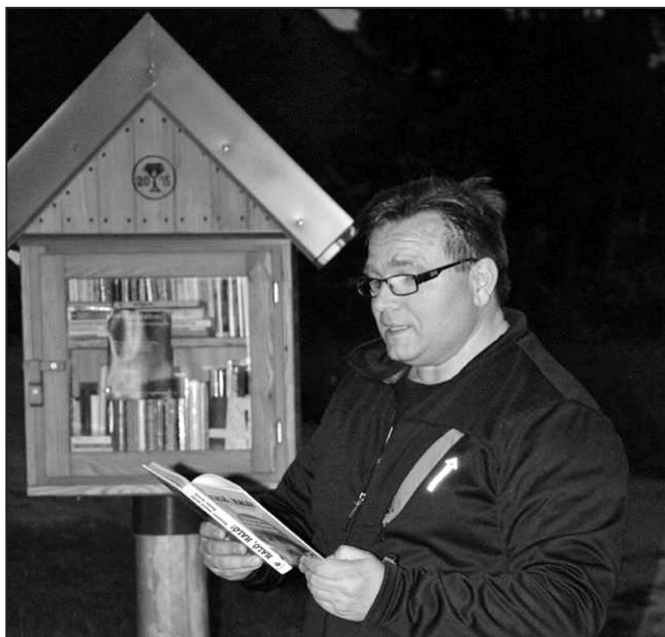
V pátek 8. května se na obecní dvůr sešla spousta lidí nadšených pro dobrou věc, knihy! Slavnostně jsme zde odkryli Obecní miniknihovničku za zpěvu dospělého smíšeného sboru Švestky na vlně a recitace Markétky Tiché, která nám připomněla velikána literatury, Roberta Fulghuma. Každý, kdo nás potěšil svoji přítomností, přinesl do miniknihovničky knihu. Byl to ten z okamžiků, kdy se vám chce samou radostí brečet.

A nyní? Miniknihovnička stále stojí, nikdo jí neublížil a zásoby knih v ní se velmi rozrůstají, mimochodem

další část knih, ta větší, čeká u nás ve sklepě na výměnu ☺ A pořádáme také spoustu akcí spojených s miniknihovničkou, nejčastěji večerní čtení.

Chtěla bych moc poděkovat Míšovi za výtvar, obci Bouzov a to především panu místostarostovi Ing. Chmelinovi, dobrovolným hasičům v Obecní, rodině a všem, kteří milují knížky a naši miniknihovnu ☺ Ať se knihovnička stále rozrůstá a přináší potěšení lidem ☺

Tereza Tichá

LOM VE HVOZDEČKU SE V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ OTEVÍRAT NEBUDE

Těžařská společnost Agir s.r.o. se již od roku 2004 snaží ve Hvozdečku přes soustavný odpor zdejších občanů a také občanů okolních obcí o znovuotevření vápencového lomu na Holém vrchu. Tento lom byl otevřen ve velkášské době plného rozmachu komunismu, kdy se chrly tuny surového nezpracovaného železa, kopaly vagony uhlí a drancovaly i jiné neobnovitelné zdroje. Později byl lom z důvodu neefektivní těžby a výskytu málo kvalitního vápence opuštěn.

Mluvčí společnosti Agir s.r.o. se v různých novinových článcích a na setkáních s obyvateli dotčených obcí snaží vzbudit dojem, že znovuotevření lomu je jakýmsi „státním zájmem“ a znovuotevření lomu je na spadnutí. Opak je přitom pravdou.

Při zjišťovacím řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování těžby na životní prostředí, které proběhlo letos v červenci na Odboru životního prostředí Krajského úřadu Olomouc vyšly najevo tyto skutečnosti (kopie zjišťovací zprávy je k nahlédnutí na OÚ Bouzov, nebo u mne osobně, popř. na internetu: <http://www.mzp.cz/eia> kód záměru OLK739):

S prováděním hornické činnosti je uvažováno v dobývacím prostoru Hvozdečko, kdy bylo v oprávněm rozhodnutí přiděleno evidenční číslo 6 0379. Ovšem bez pravoplatného a závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší, který má k uvažovanému záměru výhrady, je stanovení dobývacího prostoru vydáno v rozporu se zákonem.

Ve zprávě ze zjišťovacího řízení pak následuje popis problematických a sporných bodů, kdy jsou rozporo-

vána tvrzení zpracovatele Ing. Josefa Charouzka, který pro Agir s.r.o. vyhotovil „Oznámení Záměru“ těžby a jeho vlivu (podle zpracovatele zanedbatelného) na životní prostředí. Tento spis o záměru těžby formátu A4 má tloušťku 4 cm, jeho strany nejsou (zřejmě kvůli přehlednosti) číslovány a jeho kopie je rovněž k nahlédnutí na OÚ Bouzov, popř. u mne osobně). V tomto spise jsou navrženy různé varianty a podmínky těžby, ovšem, jak shrnuje zjišťovací zpráva Krajského úřadu (str. 7): „...z hlediska zákona je nejpříznivější nulová varianta, tedy bez realizace záměru.“

Jako občané žijící v těsné blízkosti dotčené oblasti vystupujeme od počátku proti otevření lomu.

Nerozumíme, proč má být otevřen další lom, když v nejbližším okolí jsou již 3 jiné, funkční.

Nechceme, aby pracně budovaná image Bouzovska, jako turistické oblasti, byla zatěžována a znehodnocována těžkým průmyslem a kamionovou dopravou.

Nechceme se stát banánovou republikou, ve které se odehrává těžba neobnovitelných surovin a dovážet drahé Švýcarské hodinky s velkou přidanou hodnotou.

Vzhledem k tomu, že společnost Agir s.r.o. nereaгуje na jednoznačný, trvalý a vážně míněný nesouhlas občanů Hvozdečka, Kovárova, Slavětína a Střemeníčka a Ješova s jejich soukromým podnikatelským zájmem, zvažujeme naše zastupování právní firmou. Toto téma je pro nás citlivé a chceme je uzavřít jednou provždy.

Mgr. Jan Holub, zastupitel obce

Zájezd Seniorklubu Bouzov

Prázdniny skončily, je krásné babí léto, tak proč si nevyjet za hranice všedních dnů. Paní vedoucí Senior klubu Mgr. Ludmila Hyjáňková a její asistentka Libuše Nováková pro nás připravily zájezd. Trasa: zámek Litomyšl a Nové Hradky a závěrem Růžový palouček. Je úterý 22. září, pan řidič Plhák vyrazí s autobusem z Vranové Lhoty směr Kozov, Doly, Bouzov, Jeřmaň, Loštice a hurá do Litomyšle. Dobrá nálada všech je podbarvena sluncem a bezpečnou jízdou.

Renesanční zámek v Litomyšli se stal v r. 1999 památkou UNESCO. Nejcenějším interiérem je zámecké divadlo, vše je originální včetně 16ti obrazů dekorací kulis a dvou opon. Po původních parketách vcházíme do audienčního sálu, kde je nový křišťálový lustr, který daroval režisér Forman po dokončení filmu „Amadeus“. V bitevním sále jsou obrazy malované na míru, je zde nejdelší kulečnickový stůl zhotovený v Petrohradě. V jídelně je porcelán a sklo z harrachovských skláren, lustry z Kamenického Šenova. V té době byl zámek sídlem rodu Valdštejnů. V zámeckém pivovaru se v rodině sládků narodil 2. 3. 1824 Bedřich Smetana jako jedenácté dítě – před ním měli deset dcer. Z nádvoří obdivujeme sgrafita včetně slunečních hodin. Na zámku se pořádá festival Smetanova Litomyšl, výstavy kostýmů, paruk, květin a svatby. Zastavujeme se v piaristickém chrámu Nalezení sv. Kříže a potom krytým schodištěm sestupujeme na náměstí s nejdelším podloubím v Evropě. Mnoho obchůdků a zajímavého zboží, nejatraktivnější úlovek našeho autobusu – bambusové hrábě!

Po obědě jedeme do Nových Hradů. Historie sahá do poloviny 12. stol. V r. 1750 ho zakoupila Anna Barbora a její syn Jan Anton z něho vybudoval novou resi-

denci ve stylu rokoka. Byl přirovnáván k Schönbrunu nebo Versailles. Střídali se majitelé a nakonec po válce 1945 slouží základní škole. Později v přízemí byli i vepří JZD. Synové původního majitele v r. 1990 získali zničený zámek v restituci a v r. 1997 ho prodávají rodině Kučerových. Otevřen veřejnosti je v r. 2001. V prvním patře je hlavní sál, má fantastické štuky. Křišťálový lustr je původní sestavený z komponentů. Ze sálu jsou dveře do „třinácté komnaty“ což je bar s množstvím koňaků, likérů, vín a vyjíždějícím barpultem. Míjíme svatební apartmá. Jídelnu a knihovnu užívají majitelé. Pro zajímavost se topí plynem, kamna se nedochovala. V přízemí je výstava expozice nábytku z pražského muzea. Před zámkem je krásná parková úprava s vodními kaskádami. Vlevo restaurace, vpravo kavárna, co hrdlo ráčí. Za zámkem je ovocná a zeleninová zahrada. Nad ní, v bývalé sýpce, je instalováno muzeum cyklistiky. Muzeum klobouků jsme už fyzicky ani časově nezvládli. Cestou zpět obdivujeme přílehlou dančí farmu s hojným počtem zvěře.

Mezi Újezdem a Morašicemi je uprostřed polí náš poslední cíl Růžový palouček. Čtverhranné místo, asi 340 čtverečních metrů, je obklopeno botanickým parkem. Je porostlý červenou růží galskou-stepní. Je tu vysazen jinan dvoulaločný, javor, jeřáb, lípa, smrk, topol, jasmín a šeřík. Památník je čtyřboký 4,5 m vysoký kamenný sloup kalichovitě končící, nahoře je koule půlmetrového průměru. Je pokryt měděnými reliéfy. Odhalen 1921 k účelům národněsvobodomyslným a pokrokovým. R. 1986 evidován jako kulturní památka.

Za 46 účastníků děkují všem pořádajícím, zase jsme bohatší o krásy naší vlasti. Děkujeme Obecnímu úřadu za finanční podporu na dopravu. *Věra Kopková*

I cesta může být cíl ...

Je refrén jedné známé písně od kultovní kape-ly Mňága et Žďorp. Píseň je to krátká, melodická, ale hlavně textem moudrá a nadčasová. Znáám ji od svých mladistvých let, i když teď, po letech, si význam toho sdělení uvědomuji více. Asi podobně tak, jako když vlastnímu děcku řeknete větu: „Ne-sahej na ta rozpálená kamna, spálíš se!“ Možná tohle varování na chvíli zabere, ale jen do té doby, než si sáhne. Pak si to už zapamatuje. Vlastní poznání, zkušenost, je k nezaplacení.

Často si na to moudré sdělení těchto mňágož-dorbových muzikantů vzpomenu, hlavně tehdy, když mě cesta zavede někam, kam jsem vůbec ne-měl namířeno. Stojím někde v koloně aut, nic neuspěchám, není kudy. V tu chvíli si uvědomuji, jak je skvělý mít v autě karimatku, spacák, náhradní prá-dlo, vodu a něco trvanlivého k snědku. Když stojíte někde v koloně, tak nikdy nevíte, na jak je to dlou-ho. Voprůz je to ale dicky.

Dubnové sluníčko má už velkou sílu. Ještě není ani půl jedenácté a v autě je jak v roztopené sauně. Otevírám okýnka, jak to jen jde, a nechá-vám ruku bezvládně plápolat ve větru pohodové jízdy. Nejedu rychle, nikam nespěchám. Ale ne zas tak pomalu, abych nezdržoval ostatní. Jako třeba teď, přede mnou staříček Robur, kterého dojíždím a který se „šněruje“ ze strany na stranu. Východoněmecká „lod“ postaršího pána je oči-vidná „leštěnka“. Má ale asi velkou vůli v řízení, říkám si. Lehce znervózním z té slalomové jízdy roburového lodivoda a u Holic přidám plyn a pý-cha bolševického světa se mi kolíživě zmenšuje ve zpětném zrcátku.

Loket si opírám o otevřené okýnko a prsty vykle-pávám na střechu do rytmu hrajícího Katapultu. Hlavou mi proletí památná věta: „Dědku, hobluji!“ Uvědomím si ale, že „Dědek“ už dohobloval, a s po-stesknutím vzdávám holt této legendě českého roc-ku. Kaťáci dobubnujou, levá ruka ze střechy mi sje-de na volant a pravá mi podává kávu.

„Hm, už je tak akorát“, říkám si nahlas. Snad i proto, abych změnil téma z chmurných myšlenek na nějaké veselejší. V tom horku stydne pomalu, ale zas mi dlouho vydrží.

Provoz je pohodový a nebýt pána s Roburem, tak bych snad ani nikoho nepředjel. Užívám si hezkého dubnového počasí, jízdy, kávy i sušenek, co jsem si vzal s sebou na cestu. Projíždím kolem Holice, tak to budu za chvíli v Hradci. Na nevelké rovince auto přede mnou bliká doprava a zpomaluje, jako že chce zastavit u kraje silnice. V protisměru kupodivu jedno auto za druhým, tak zpomaluji a blikám do-leva, protože to zastavující auto chci předjet, jak to bude možný. Pán se tlačí ke krajnici tak snaživě, už skoro stojí, já za ním taky a najednou: „Blumb!!!“ To auto leží v příkopě, hezky na boku, mezi kvetoucími stromy. Kousek ještě popojedu, zmáčknu takový ten červený trojúhelník jako že se něco děje a zastavuji. Opatrně vylezu z auta a jdu se podívat, co se vlast-ně stalo. Chlap už je z toho auta venku a nechápavě kouká, jak zaparkoval svůj vůz. Říkám mu:

„Co jste to, člověče, dělal?“ A on na mě:

„Měl jsem telefon, tak jsem chtěl zastavit, ...ale převrátil jsem se.“

„Aha!?!“, odpovídám mu.

Byl to starý prorezivělý Volkswagen Polo a ten chlapík o něco starší než jsem já. Zastavilo u nás další auto a v něm čtyři velcí hoši. Hned mě na-padlo, když je to auto stavěné pro pět dospělých lidí, kam by se ten pátý asi vešel. Podle výšivky a šály se znakem ostravského Baníku, zjevně fanoušci Baní-ku Ostrava. Kluci to byli urostlí, žádná ořezávátka. Bez zbytečných slov rezavý Volkswagen převrátili na kola a pomohli mu na silnici. Pán nám slušně poděkoval a ujížděl dál ke svému cíli. Nic se cel-kem nestalo, ale převráceného pána mě bylo líto. Chlapi z Baníku byli všichni o hlavu větší než já, ale řekli jsme si zřetelně „Ahoj!“, jako staří známí a s celkem milým úsměvem nasedali do aut a je-deme dál. Napadlo mě, že jim ještě zamávám. Ze zadního sedadla vezmu sigmáckou šálu a z okýn-ka s ní mávám a volám: „Sigma zdraví Baník!!!“ Raději ale přidávám plyn, i když u Hradce Králové je to asi jedno.

Káva je stále teplá a ještě jí mám víc jak půl kelímku. Projedu Hradcem a poslední lok již stu-dené kávy si dávám u Hořic. Jak stylové, říkám si na duchu. Poslední lok kávy co se mnou zažila dnešní malé dobrodružství a světově známé Hořic-ké trubičky. Nikam nespěchám, odbočím z hlavní cesty a odhodlaně si jedu do centra jedny ty tru-bičky koupit. Zaparkuji v centru a procházím se městem. Už ani nevím, kdy jsem tam byl v centru naposled. I když je stále ještě jaro, tak počasí už je jako v létě.

U Jičína, jak divadelní kulisa, mě vítá kouzelná silueta kopce Zebín na jehož vrcholku stojí malá kaplička. Když jsem tam byl naposled, krásně to tam vonělo materiďouškou. Projedu tím Rumca-jzovým krajem a z pravé strany už vykukují Tros-ky. Neznám pohled na Trosky, který by nebyl za-jímavý. Viděl jsem je snad už tisíckrát ze všech možných úhlů a nic. Nic jsem nenašel, co by mi připadalo nehezky. Ještě pár kilometrů a budu v cíli svojí dnešní cesty, svého dnešního výletu. Zaparkuji v centru Turnova, poznamenám si na mysl, proč mi ty Hořické trubičky zadrobily celý auto, a kráčím ubytovat se na hotel. Tam se jen otočím, navštívím toaletu, umyji si ruce a kráčím na pozdní oběd nebo brzkou večeři. Dnes jsem docestoval, tak odměnou je i dobré vychlazené pivo.

Cestu z Bouzova do Turnova praktikuji celkem často. Vždy si chci myslet, že jedu na výlet a když mi cestou zrovna neupadne kolo (to už se taky jednou stalo), tak je to příjemná cesta, posetá zajímavý-mi místy, kde můžete kdykoli zastavit a přemýšlet. Nebo si třeba koupit v Hořicích ty slavné trubičky a zadrobit si dokonale auto.

Večer sedím u piva, dám si ještě něco malého k jídlu. Asi to vyhraje utopenec. Přemýšlím o té písni – I cesta může být cíl. Ta dnešní cesta, ta byla hod-ně zajímavá. A taky poučná. Netelefonujte v autě, nemusí to vždy dopadnout tak jako dnes.

Na velikosti nezáleží ...

zaslechnu v nějaké přihloupělé reklamě, na jakýsi produkt, rábdy medicínské firmy, co se zabývá partnerským štěstím. To je zase nějaká pitomost, napadne mě hned a vzpomenu si na Kocourkovské, jak na radnici bez oken nosili v pytlích světlo.

Sedím na lavici, hezky si podřimuju v pozdním večeru a jen tak na okraj, na půl ucha, naslouchám rozhovory ostatních. Nevnímám souvislosti, ale občas mě probere praskání v kamnech, salva smíchu, nebo zvýšený hlas, když se někteří ve větší skupince lidí, chtějí dostat ke slovu. Pak to zase utichá a vzlíná a utichá, v nepravdělné periodě, stále dokola. Připadám si jako na Lužnici nebo jiné klidné řece, kde nemusíte mít v podstatě žádné vodácké vzdělání. Necháte se jen unášet tou klidnou řekou a jen tak občas pádlo smočíte do vody, ale jen proto, abyste ostatní vodáky nevytáčeli k šílenství, protože oni to vnímají jinak.

Olízlá mě od brady až na čelo. Dokonale a to hned několikrát za sebou. V úleku a vzrušení jsem se probral z le-targie a cítím, jak v sandálu mi tečou její žgryndy, mezi prsty až ke klenbě mého chodidla. Pohnu nohou a lepka-vá směs mi mlaskavým zvukem naznačuje kvalitu slin. Vl-kodavý čuba se mi dívá z očí do očí, spokojeně vydechuje a občas jí veliký jazyk vyletí z huby. To asi aby mě probírala úplně. Až na mou mokrou nohu bylo to probuzení milé. Ani jsem se moc nelekl a z mordy jí ani nepáchlo, spíše naopak!

Teď už si smích a poznámky dávám do souvislosti a směju se taky. Pes sedí stále přede mnou a druhý sedí vedle mne. Dýchají mi u hlavy v tandemu a jejich „drátěná“ srst mi na těle připadá jak kožich divočáka. Jejich panička mě zdraví, což opětuji a prvotní ulek-nutí se mění v příjemný pocit sounáležitosti.

Nikdy jsem tak velkého psa z takové blízkosti ještě ne-viděl. Je to takový malý kůň nebo co, napadlo mě hnedle z kraje. Jsou to ale milí psi, to musím uznat. Teda až na to vlhko v mé botě...

Nikdy mě nepokousal velký pes. Vždy to byl malý, uštěkaný ratlík, velikosti tak našeho kocoura. Pak že pes, který štěká, nekouše. HA, HA, HA! Dosti o tom od mé zku-šenosti pochybuji. O tom ale, za chvíli.

Malý pejsek je uštěkaný, zlostný a nebojácný. Stejně jako u lidí. Tahle psí drobotina taky dohání svojí velikost tímto způsobem, tak se není čemu divit, že se občas do nás zakousne.

Přišla ke mně známá, doprovázel jí pejsek, Jorkšírský teriér. Pes štěkal tak, že nebylo slyšet vlastního slova. Po několika minutách toho psího cirkusu jsme se dostali ke slovu i my dva.

„Uvařím čaj nebo dáš si kafe?“

„Čaj.“

Ptám se spíš proto, abych změnil téma, a z pytlíku vy-sypávám oříšky do misky. Chystám čaj, pejsek leží pod stolem, mlčí, ale nespustí ze mě oči. Svou paničku si hlí-dá a já si užívám skutečnosti, že mlčí. Po delším čase už vypadá spokojeně, chvílemi jako by spal. Ostražitý je ale i ve spánku. Jen se více pohnu, je vzhůru a jistí mě pohle-dem. Nabývám dojmu, že udělám vstřícné gesto a poku-sím se s ním seznámit víc. Pomalu se skloním k rozkošné-mu teriéroví, ale ten startuje na „drb“. Štěká tak, že úplně nadskakuje a v mžiku se mi zakousl do ruky. Ta malá bes-tie mi visí na ruce jak zaklapnutá pastička na myši. Jako když hledáte něco pod skříní, protože se vám tam něco zakutálelo, cvak a na ruce vytáhnete pastičku, která tam čekala na svou myš. Pastička na myši ale nedělá takový doprovodný rámus. Setřepu pejska z ruky a malé kuličky krve mi připomínají rozsypané korálky. Ale ten štěkot!!!

Kamarádka se mi omlouvá, dopíjí čaj a náš rozhovor se rychle blíží ke svému konci.

„Nic to není, je to jen škrábnutí.“

Říkám jí to zcela klidným hlasem, ale v duchu se tě-ším, až si svého malého vzteklouna odvede a já za nimi zaklapnu dveře.

Jeden vlkodav mi leží u nohou a spokojeně spí, ten druhý, psí slečna, sedí vedle mě. Funí mi do ucha, občas mě zastudí na tváři její veliký čumák, zpod kterého tu a tam přátelsky vyletí dlouhý plazan. Nepodřimuju. Uží-vám si tohoto setkání, zjištění, že psí rodina je opravdu rozmanitá. Napadne mě myšlenka o tom, jak ta prapo-divná firma přišla na to, že na velikosti nezáleží. Tohle je ale asi ta realita, která potvrzuje pravidlo. Na velikosti, prostě a jednoduše, záleží. A to hodně. *Michal Mayer*

Hodnocení triatlonové sezóny

Již podruhé reprezentoval naši obec a naši místní or-ganizaci Sokola Bouzov Vladislav Řezníček na mistrov-ství republiky v dlouhém triatlonu. Závod se konal pod názvem Moraviaman v Otrokovicích 20. 6. 2015. Každý účastník v něm musí absolvovat plaveckou část v místní štěrkovně v délce 3,8 km, cyklistickou trať v délce 180 km po místních silnicích za plného provozu. Na závěr musí uběhnout maraton, čili 42,2 km.

Jako každý rok i letos byla účast velmi hojná, přihlá-šeno bylo celkem 392 závodníků a to v kategoriích vždy v rozestupu pěti let. Ve výsledkové listině bylo nakonec hodnoceno 278 závodníků, ostatní byli z různých důvodů diskvalifikováni.

Počasí bylo ukázkové, ani horko ani zima, prostě ideál a tak si všichni – závodníci i diváci přišli na své. Hromad-ným startem a skokem do vody začal závod v 7:00 hodin ráno. Bylo možné sledovat, jak se postupně zvětšují od-stupy profesionálních závodníků a těch, kteří spíš než získat nějaký sportovní výsledek přišli dokázat sobě i ostat-ním, že překonají sami sebe. Nejlepší borci začali dobí-hat již po 15. hodině odpolední. Náš bouzovský závodník doběhl ve skvělém čase 10:44:19 na celkovém 93. mís-tě, přičemž si zlepšil svůj loňský čas o celých 45 mi-nut! Ve své kategorii, tedy muži od 50 do 54 let, obsadil 6. příčku. Limit závodu byl 17 hodin, takže závodník, který

chtěl být hodnocen, musel ukončit svůj závod do půlnoci daného dne. Závodníci, kteří dobíhali ke konci závodu, uzavřeli svůj boj výsledkem kolem patnácti hodin.

Výborný výsledek z MČR v Otrokovicích nezůstal v tri-atlonových kruzích bez odezvy a našemu zástupci byla nabídnuta účast na srpnovém podniku závodu světo-vé série, za zraněného triatleta Michala Šubrtu z Oder. Tímto závodem byl holandský IRONMAN Maastricht - Lim-burg. V neděli 2. srpna tedy Vladislav zahájil ráno plavá-ním v řece Maas, posléze vyrazil na kole ohlédnout místní mlýny a kopce z Tour de France a jako dezert si dal ma-raton v krásném centru Maastrichtu a jeho okolí s velice výraznou diváckou kulisou. Konečný čas 12 h. 23 min. ne-patřil mezi ty rychlé a to hlavně charakterem cyklistické části (cyklostezky, dlažební kostky) a tropickým počasím na maratonu. Jak říká náš závodník: „Pocitově to byl ten z těžších závodů letošního roku.“

K dalším letošním absolvovaným větším závodům patří Mlynman v okolí Kružberku a TriPrague pořádaný v centru Prahy, oba na poloviční trati.

Již nyní se budeme těšit na příští rok a na další iron-manské výzvy. Všem závodníkům přejeme mnoho sil při tréninku a přípravě na závody a štěstí v samotných závo-dech.

Za Sokol Bouzov Petr Formánek, Vláda Řezníček

OBEC BOUZOV A BOUZOVSKÉ LESY POMÁHAJÍ NADĚJNÉMU CYKLISTOVI TOMÁŠI BÁRTOVI

Jak se z nadpisu dočtete tak v letošním roce jsme se rozhodli pomoci nadějnému cyklistovi Tomáši Bártovi z naší oblasti k lepším výsledkům, a to tím, že jsme přispěli na jeho nové závodní kolo.

Letošní sezonu Tomáš začínal v nejistotě, jelikož skončil po neshodách v bývalém týmu a hledal nový klub. Po nějakém čase se naskytla příležitost zakotvit v týmu SKC Tufo Prostějov, kterou bez váhání přijal. Zimní příprava začala zhruba na začátku února v posi-

lovně, ve zdejších leších a Litovelském Pomoraví, kde jsou ideální podmínky pro trénink v zimě. Zimní příprava proběhla bez problému.

Sprvními závody se začali dostávat první výsledky, čtvrté a šesté místo na úvod sezony nebylo vůbec špatné. Následující týden přinesl první bednu v novém týmu a na novém kole, druhé místo ze Zbraslavi je jedno z nejlepších v letošní sezoně. Následovalo pár

dalších závodů Českého poháru (ČP) ve kterých se Tomáš pohyboval okolo 5. místa, avšak příprava směřovala k prvnímu vrcholu sezony – Závodu míru nadějí 2015 v Jevíčku, na kterém startovalo 166 závodníků z 12 zemí. Tomášovi po velmi kvalitních výkonech na Hartinkově a následující etapě ve V. Opatovicích kde byl dokonce 10., patřila průběžná 12. pozice a 3. pozice z českých jezdců. Časovka však vůbec nevyšla podle představ a za konečné 18. místo nemusí být zklamán: „Dal jsem do toho úplně všechno, chtěl jsem být do Top 10, ale unikla mi, nikdy nezapomenu na atmosféru, která panovala na Hartinkově, bylo tam spoustu lidí, všem bych chtěl poděkovat za podporu.“ řekl po závodě.

V dalších závodech ČP si udržel formu ze ZM a obsadil 3. místo v Žirovnici. Na začátku prázdnin se konalo MČR na dráze, odtud si přivezl tři stříbra a jeden bronz: „Chtěl jsem aspoň jednou být mistr, ale nic se neděje, jdu dál.“ Zhruba v polovině prázdnin byl Tomáš pozván reprezentovat ČR na Evropských hrách v Gruzii, toto pozvání po konzultaci s trenérem Tomášem Konečným odmítl a snažil se připravit na silniční MČR. Vy-

sněný titul získal v týmové časovce, závod s hromadným startem mu po defektu nevyšel a obsadil 15. místo. Další pozvánka do reprezentace přišla hned následující týden, a Tomáš odcestoval na ASKO-Radjugentour do Rakouska kde startovalo 138 jezdců ze 17 zemí Evropy. „Panovali tam teploty okolo 40°C a ty jako bývalý cyklokrosař těžce snáším, celým závodem jsem se tak trochu protrápil, ale snažil jsem se být aktivní a pomoci našemu lídrovi když to šlo, ten nakonec byl osmý.“ Po příjezdu měl volnější program, aby se dal opět dohromady a byl schopen opět závodit.

Sebevědomísi zpravil na závodě ČP v Ostravě, kde obsadil 5. místo, poté kvalitně zájel závod ČP na dráze v Prostějově (4.). V následujícím týdnu bohužel onemocněl, ale brzy se uzdravil a na závodě ČP v Jablonci už

zkoušel útočit na vítězství, jak v závodech, tak v celkovém pořadí Českého poháru. „Na posledním kopci jsem za to vzal a snažil se odjet, což se mi povedlo ještě s dalšími třemi závodníky, v poslední zatáčce před cílem mi na mokré silnici uklouzlo zadní kolo a ztratil jsem rychlost, chtěl jsem vyhrát, ale přemotivovanost mě dovedla k chybě, nakonec jsem zachránil aspoň 3. místo.“ dodal. Další skvělý výkon předvedl ve dvojici s Janem Cinkem na MČR dvojic (Madison) v Brně, kde obsadili 2. místo.

V posledním závodě na Strahově dolehnul na Tomáše důsledek předchozího nachlazení a tréninkového výpadku, v celkovém pořadí Českého poháru se propadl na 3. místo. „Jsem rád, že to takhle dopadlo, kdyby mi to někdo řekl před sezonou, bral bych to všechna deseti, třetí místo v poháru je vážně skvělé, přivezl jsem si šest medailí z MČR, až na pár maličkostí to byla povedená sezona. Moc bych chtěl poděkovat Bouzovským lesům a Obci Bouzov, když jsem byl poprvé letos na Českém poháru, tak se všichni ptali: „Proč máš na kole nalepené loga Bouzovských lesů a Obce Bouzov?“ já jim řekl, že to jsou ti, kteří mě podporují. V následující sezoně bych chtěl navázat na dobré výkony z letošní sezony a zajet nějaký dobrý výsledek na světovém poháru.“ To byla sezona 2015 v podání Tomáše Bárty, další kroky tohoto cyklisty budeme samozřejmě sledovat.

BEZPEČNOST V NAŠICH OBCÍCH

OCHRANA OBJEKTŮ – díl 2: Vstupy do objektů, dveře, okna a prosklené plochy

V minulém čísle bouzovských novin jsem se v rubrice „OCHRANA OBJEKTŮ“ zabýval problematikou, jak postupovat v případě vloupání do chaty, chalupy či jiného rekreačního zařízení. Popsaný postup lze zcela jistě stejně použít i při vloupání do rodinného domu či bytu. Také jsme si řekli, že zabezpečení rodinných domů, bytů, rekreačních objektů či garáží nebo jiných objektů se dnes považuje za samozřejmou součást ochrany majetku. Je na místě si ještě připomenout, že každý objekt a zvláště pak objekt rekreační, je možné zabezpečit pouze proti určitému riziku, protože nic není stoprocentní.

V dnešním díle bych se rád věnoval vstupům do objektů, dveřím, oknům a proskleným plochám, protože právě okna a prosklené plochy jsou podle policejních statistik nejrizikovějšími místy rekreačních objektů. Policejní statistiky dále hovoří o tom, že dveřní otvory jsou v tomto aspektu hned na druhém místě.

Majitelé rekreačních objektů, stejně tak majitelé rodinných domů či jiných budov, by měli věnovat u okeních otvorů pozornost zejména následujícím komponentům: rámu, okenním překladům a parapetům, závěsům, okenním křídlovům, sklu, uzávěrům a kováním, mřížím, roletám, žaluziím, apod. V případě dveřních prostorů je důležité se zaměřit na ostění, zárubně, závěsy, dveřní křídla, uzamykací mechanismy, ale také na mříže či ochranné závory.

Okenní rám – měl by být dobře uchycen do ostění, a to dostatečně dlouhými kovovými skobami či vruty.

Okenní překlady a parapety – musí být správně a kvalitně vyzděny k rámu tak, aby mezi zdí a oknem nevznikla mezera.

Okenní křídla – musí být pevná v krutu, jinak zde hrozí nebezpečí prasknutí skla. Máme-li okno větších rozměrů, je vhodné jeho konstrukci dělit svislými nebo vodorovnými sloupci.

Závěsy – musí být pevně uchyceny jak v okenním rámu, tak i v okenním křídle. Pevnost uchycení zvyšuje bezpečnost.

Sklo – v mnohých případech je sklo nejslabším místem okenního prostoru, proto nám běžné sklo tloušťky 3 či 5 mm nemůže zajistit dostatečnou ochranu. Ke zvýšení bezpečnosti se proto doporučuje použít skla silnější, skla s bezpečnostní folií, skla s mřížemi, atd.

Uzávěry a kování – by měly být kvalitní, a to hlavně u oken v přízemním prostoru objektu. V těchto místech se již nedoporučuje používat jednoduché jazýčky, obrtlíky nebo zástrčky, které jdou po rozbití skleněné výplně okna snadno otevřít. Bezpečnost oken se podstatně zvýší při použití uzamykatelných uzávěrů.

Mříže, rolety, žaluzie, okenice – se používají ke zvýšení ochrany oken, a to zejména právě u rekreačních objektů. Tyto ochranné prvky můžeme dělit podle materiálu (dřevěné, plechové, kovové), konstrukce (otevřací, odnímatelné), umístění (vnitřní vnější) a uzávěru (uzavírají-

cí, uzamykající). Do přízemních okenních prostor, které jsou vždy rizikovější, se doporučuje montovat především mříže, a to mříže pevné. Pevnost mříží musí být taková, aby se nedaly roztáhnout. Rovněž ukotvení těchto mříží musí být pevné, aby mříž byla schopna odolat vytržení. Velikost ok musí být taková, aby zabránila případnému prolézání. Ochranné rolety, žaluzie nebo okenice neposkytují z hlediska bezpečnosti takovou ochranu jako mříže, jejich přítomnost však může pro pachatele znamenat určitou komplikaci.

Ostění – je část stavebního prvku, kam se umísťují zárubně pro dveře. V našem případě se bude jednat například o nosný nebo příčný panel, dřevěný panel, zděnou příčku nebo zděnou nosnou zeď.

Zárubeň – je rámová konstrukce ohraničující dveřní prostor ve stěně. Objekty rekreační jsou v hojném měřítku opatřeny kovovými či dřevěnými zárubněmi. Nynější trh však nabízí daleko větší výběr zárubní z lehkých a pevných materiálů. Používáme zárubně pro jednokřídlé a dvoukřídlé dveře a tyto zárubně slouží na zavěšení dveřního křídla. Z bezpečnostního hlediska je nejvhodnější zárubeň kovová (ocelová) a její odolnost lze vylepšit tím, že v případě použití betonu při jejím usazení, se zvyšuje odolnost proti roztáhnutí heverem. Pro zvýšení bezpečnosti můžeme používat speciální bezpečnostní zárubně, ale u většiny starších rekreačních objektů půjde zejména o zárubně dřevěné.

Závěsy – které jsou součástí dveřního křídla i zárubně musí být řádně ukotveny. Jejich umístění je žádoucí na vnitřní straně dveří z pohledu zevnitř objektu. Je zcela logické, že délka vrutů na uchycení závěsů je limitována tloušťkou dveřního křídla, což představuje velkou slabinu. Dveřím pak nemají dostatečnou ochranu proti vyražení. Proti vysazení dveří z pantů, což je další slabinou, lze použít zarážku.

Dveřní křídla – musí být dostatečně odolná. Běžné dveře mají ve své konstrukci mnoho slabých výplní a dutých míst. Kromě zámku prakticky nemají žádné jiné zabezpečení. Nejvhodnější jsou proto různé druhy bezpečnostních dveří, které jsou vyztužené po celé ploše a mají zesílenou konstrukci. Většinou se jedná o dveře, které mají bezpečnostní štít s profilovou cylindrickou vložkou, zadlabací zámek s různými bezpečnostními prvky, přídavný zámek, zábrany proti vysazení, apod.

Uzamykatelný mechanismus dveří by měl být tvořen zejména bezpečnostním zadlabacím zámkem, bezpečnostní cylindrickou vložkou a bezpečnostním kováním. Bezpečnostní zadlabací zámek musí být odolný proti násilí a vrtání a měl by být opatřen bezpečnostní pojistkou. Bezpečnostní cylindrická vložka musí mít překrytý profil vstupního otvoru a musí být vybavena takovými bezpečnostními prvky, které ji ochrání před odvrtáním, vyložením či vyhmátáním planžetou. Bezpečnostní kování chrání zámek před poškozením. Vložka zámku nesmí přechínat kování.

Na mechanické zábranné (bezpečnostní) mechanismy navazují při ochraně rekreačních objektů elektronické zabezpečovací systémy (EZS), které vám představím v dalším díle rubriky „OCHRANA OBJEKTŮ“.

Naši pracovníci jsou připraveni vám poskytnout odborné poradenství či přímo zajistit ochranu vašeho objektu. V případě zájmu o naše služby či pouhé konzultace nás můžete kontaktovat na níže uvedené adrese.

Kontaktovat nás můžete i v případě řešení problematiky bezpečnosti a veřejného pořádku v Bouzově a okolních obcích. Vaše poznatky, problémy či stížnosti budou odborně zpracovány, následně vyhodnoceny a dle závažnosti pak předány k dalšímu řešení. Ve všech případech vám zaručíme diskrétnost a anonymitu.

Agentura KONDOR 112

Security agency

Bouzov 13, 783 25 Bouzov, okr. Olomouc

GSM brána: +420 776 589 147, +420 776 752 677

e-mail: kondor112@seznam.cz internet: www.kondor112.cz

Mgr. Dušan Tejkal

ZPRÁVA O ČINNOSTI JEDNOTKY SDH BOUZOV

Vážení spoluobčané,

v posledním vydání Bouzovských novin jsme Vás začali informovat o činnosti Jednotky Sboru dobrovolných hasičů Bouzov. Rádi bychom v této činnosti pokračovali. Ne proto, abychom z Bouzovských novin udělali „černou kroniku“, ale proto, aby se široká veřejnost dověděla o tom, jak naše Jednotka SDH Bouzov pracuje a plnohodnotně pomáhá tam, kde je třeba.

Již jsme vás informovali o tom, že několik členů naší jednotky absolvo-

valo odborná školení, která byla pořádána Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje. Také jsme vás informovali o tom, že další odborná příprava všech členů jednotky se provádí periodicky a systematicky, dle předem stanoveného plánu odborné přípravy.

Postupně bychom vám rádi „představili“ naši techniku, se kterou vyjíždíme a kterou používáme při požárech, dopravních nehodách a dalších mimořádných událostech.

Od začátku srpna do dnešního dne vyjížděla Jednotka SDH Bouzov

celkem 8 krát. V šesti případech se jednalo o likvidaci hmyzu (sršních hnízd), a to nejen v katastru obce Bouzov, ale také v Podolí a ve Svojanově.

Dvakrát naše jednotka vyjížděla k požárům. V prvním případě se jednalo o požár kůlny v obci Luká, kde se naše jednotka, společně s profesionální jednotkou z HZS Olomouckého kraje Stanice Konice a dobrovolnými hasiči SDH Slavětín a SDH Luká, podílela na likvidačních pracích. (obrázek č. 1 až 5 – archiv autor)

Foto č. 1 – likvidace požáru

Foto č. 2 – likvidace požáru

Foto č. 4 – celkový pohled na požářiště

Foto č. 5 – polodetailní pohled na požářiště

Foto č. 3 – chvíle odpočinku

Druhým požárem byl požár koňského hnoje v obci Olešnice. Na likvidaci tohoto požáru koňského hnoje pracovala Jednotka SDH Bouzov společně s jednotkou HZS Ol. kraje Stanice Litovel, a to celkem dvakrát. Dne 29. 9. 2015 v dopoledních hodinách byla naše jednotka vyslána k požáru koňského hnoje. Po příjezdu na místo pak jednotka provedla lokalizaci požáru a jeho následnou likvidaci. Vlivem povětrnostních podmínek pak v odpoledních hodinách došlo k rozhoření požářiště, které si vyžádalo opětovný výjezd obou výše uvedených jednotek. Na pomoc pak byla povolána i těžká zemědělská technika, která byla zapůj-

čena od OÚ Bouzov a místního soukromého zemědělce. Samotná likvidace požáru trvala až do večerních hodin.

V jednom případě naše jednotka asistovala při technické závadě na pojízdné zvedací plošině pro imobilní osoby. Členové naší jednotky, společně s členy HZS Olomouckého kraje, provedli vyproštění osoby a následně vyproštění elektrického vozíku.

V posledním případě jsme vyjížděli k dopravní nehodě motorkáře, ke které došlo dne 3. října 2015 v odpoledních hodinách mezi obcemi Doly – směr Bouzov. Mladý řidič motocyklu tov. zn. Suzuki nezvládl řízení a po projetí ostré levotočivé zatáčky vyjel

mimo vozovku. Jednotka SDH Bouzov, která byla na místě jako první, provedla na místě bezodkladné úkony (poskytnutí první pomoci, zajištění dopravní nehody, zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu). Zraněný muž byl následně předán pracovníkům RZS Olomouc, kterého se zlomeninou klíční kosti a naraženými žebry následně převezli do FN Olomouc. Po zadokumentování dopravní nehody, které provedli pracovníci DI PČR Olomouckého kraje, byl motocykl poškozeného členy jednotky naložen na přívěsný vozík a převezen na Bouzov, kde byl dočasně uschován. (Obrázek č. 6 až 8 – foto archiv autor)

Foto č. 6 – pohled na místo dopravní nehody

Foto č. 7 – celkový pohled na poškozený motocykl

Foto č. 8 – upevňování poškozeného motocyklu před jeho přepravou z místa nehody

Touto cestou bych rád poděkoval panu Ing. V. Adamcovi, který jako svědek události po celou dobu spo-

lupracoval se všemi pracovníky IZS a následně poskytl pomoc samotným účastníkům dopravní nehody.

V Bouzově dne 8. října 2015
Za Jednotku SDH Bouzov
Mgr. Dušan Tejkal, Bronislav Aigl

POZOR !!! NEPŘEHLÉDNĚTE !!!

V působnosti Obecního úřadu bude v našich obcích proveden
sběr nebezpečných a velkoobjemových odpadů z domácností.

Sběr bude proveden v sobotu 14. 11. 2015

na těchto místech:

1. skupina

Obectov	8.00 hod.	8.20 hod.
Podolí	8.45 hod.	9.30 hod.
Olešnice	9.45 hod.	10.15 hod.
Hvozdečko	10.30 hod.	11.00 hod.
Kovářov	11.20 hod.	11.50 hod.

2. skupina

Kadeřín	8.00 hod.	8.20 hod.
Blažov	8.30 hod.	8.50 hod.
Svojanov	9.00 hod.	9.20 hod.
Kozov	9.30 hod.	10.00 hod.
Doly	10.15 hod.	10.40 hod.
Bezděkov	10.50 hod.	11.15 hod.
Jeřmaň	11.30 hod.	12.00 hod.
Bouzov - obě skupiny (na autobusové točně)	12.30 hod.	13.30 hod.

Žádáme občany o dodržení uvedených termínů. Po ukončení již nebude možné odpady odevzdat, neboť sběrová a svozová technika bude přesouvána do dalších obcí našeho regionu. Na uvedených místech bude moci každý občan **bezplatně** odevzdat k likvidaci odpady v následujícím sortimentu:

NEBEZPEČNÉ olejové automobilové filtry, plechovky se zbytky barev, monočlánky, autobaterie, zářivky, znečištěné láhve a sklo od chemikálií, zbytky přípravků na hubení škůdců, staré kosmetické přípravky, staré léky, vyjeté motorové oleje, mořidla a rozpouštědla, plastové obaly a nádoby od škodlivin, hadry znečištěné barvami, oleji a vazelínou, obaly od sprejů, televizory, rádia, ledničky, domácí elektrospotřebiče, opotřeбенé pneumatiky

VELKOOBJEMOVÉ:

matrace, koberce, linolea, WC mísy, umývadla, kočárky, křesla, gauče, staré oděvy a boty apod.

ODEVZDÁVAT SE NEBUDE KLASICKÝ ŽELEZNÝ ŠROT !!!

Jelikož budou tyto sběry v naší obci organizovány každoročně, není důvod, aby některé z těchto odpadů končily v popelnicích, kamnech nebo dokonce ve volné přírodě.

Věříme, že každý z Vás, kdo takové odpady vlastní využije této výhodné příležitosti a akce se zúčastní.

ŽÁDÁME OBČANY, ABY ODPADY NA SBĚRNÁ MÍSTA VOZILI POUZE V DEN A HODINU SVOZU

Príspevky nejsou redakčně ani jazykově upravovány.

Příští číslo Bouzovských novin vyjde v prosinci 2015. Uzávěrka je 7. 12. 2015.

Název: Bouzovské noviny. Vydavatel: Obec Bouzov, IČO 298719. Redakční rada: kolektiv pracovníků OÚ. Evidenční číslo: MKČR E 12627.

Vychází 6x ročně.